

President Thomas S. Monson

Tänk på var din fot går fram

När vi ser upp till Jesus som vårt föredöme och går i hans fotspår kan vi återvända i trygghet till vår himmelske Fader.

Mina älskade bröder och syster, jag känner mig ödmjuk när jag står inför er denna morgon. Må er tro och era böner vara med mig när jag framför mitt budskap till er.

Vi påbörjade alla en underbar och ytterst viktig resa när vi lämnade andevärlden och kom till detta ofta problematiska tillstånd som vi kallar dödligheten. Den huvudsakliga avsikten med vår tillvaro på jorden är att vi ska få en kropp av kött och ben, få upplevelser som endast är möjliga när vi skilts från våra himmelska föräldrar och för att se om vi väljer att hålla buden. I Abrahams bok kapitel tre läser vi: "Och vi skall pröva dem med detta för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befäller dem."¹

När vi kom till jorden förde vi med oss en av Guds stora gåvor, vår handlingsfrihet. På tusentals olika sätt har vi förmånen att själva välja. Här lär vi i erfarenhetens hårda skola. Vi skiljer mellan gott och ont. Vi skiljer mellan bittert och sött. Vi lär oss att våra beslut avgör vår bestämmelse.

Jag är säker på att vi lämnade vår Fader med en överväldigande önskan

att återvända till honom, att uppnå upphöjelsen han planerat för oss och som vi själva så innerligt sökte. Även om det är vår sak att hitta och följa stigen som leder oss tillbaka till vår Fader i himlen, så sände han oss inte hit utan riktning eller vägledning. I stället har han gett oss verktygen vi behöver, och han hjälper oss när vi söker hans hjälp och försöker göra allt vi kan för att hålla ut till änden och få evigt liv.

Som vägledning har vi Guds och hans Sons ord i våra heliga skrifter. Vi får råd och undervisning av Guds profeter. Och allra viktigast, vi har fått ett fullkomligt exempel som vi kan följa, ja, vår Herre och Frälsare Jesu Kristi exempel, och vi har befallts att följa hans exempel. Frälsaren själv sa: "Kom ... och följ mig."² "De gärningar som ni har sett mig göra skall även ni göra."³ Han ställde frågan: "Vad slags män bör ni då vara?" Och sedan svarade han: "Sannerligen säger jag er: Sådana som jag är."⁴ "Han stakade ut stigen och visade vägen."⁵

När vi ser upp till Jesus som vårt föredöme och följer i hans fotspår kan vi återvända i trygghet till vår himmelske Fader för att leva med honom för

evigt. Profeten Nephi sade: "Om en människa inte håller ut intill änden genom att följa den levande Gudens Sons exempel, så kan hon inte bli frälst."⁶

Varje gång en kvinna berättade om sina upplevelser i det heliga landet utropade hon: "Jag vandrade där Jesus vandrade."

Hon hade varit i den trakt där Jesus levde och undervisade. Kanske hade hon stått på samma klippa där han en gång stått, eller sett ut över samma bergskedja som han en gång sett ut över. Själva upplevelserna var speciella för henne, men att fysiskt vandra *där* Jesus vandrade är mindre viktigt än att vandra *som* han vandrade. Att ta efter hans gärningar och följa hans exempel är mycket viktigare än att försöka hitta samma stigar som han vandrade på under jordelivet.

När Jesus bad en viss rik man att "komma och följa honom"⁷ menade han inte bara att den rike mannen skulle följa honom över bergen och ner i dalarna.

Vi behöver inte vandra utmed Galileiska sjön eller bland Judéens höjder för att vandra där Jesus vandrade. Vi kan alla vandra samma stig som han vandrade när vi, med hans ord i våra öron, hans ande i vårt bröst och hans undervisning som vägledning i livet, väljer att följa honom genom vår vandring på jorden. Hans exempel lyser upp vägen. Han sa: "Jag är vägen och sanningen och livet."⁸

När vi studerar den väg Jesus vandrade inser vi att den tog honom igenom många av de svårigheter vi själva möter i livet.

Jesus vandrade till exempel längs besvikelsens stig. Han upplevde många besvikelser, men en av de mest intensiva beskrivs i hans klagan över Jerusalem i slutet av hans offentliga verksamhet. Israels barn hade förkastat

tryggheten som hans beskyddande vinge erbjöd dem. Han såg ut över staden som snart skulle lämnas åt ödeläggelsen och överväldigades av djup sorg. Han utropade i sin smärta: "Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stenar dem som är sända till dig! Hur ofta hade jag inte velat samla dina barn så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte."⁹

Jesus vandrade längs frestelsens stig. Lucifer, den onde, samlade sitt största vapen, sitt mest lockande ordklyveri, och frestade honom när han fastat i 40 dagar och 40 nätter. Jesus gav inte efter utan motstod varje frestelse. Han avvisade honom med orden: "Gå bort, Satan!"¹⁰

Jesus vandrade längs smärtans stig. Tänk på Getsemane, där han "kom i svår ångest ... och hans svett blev som blodsdroppar, som föll ner på jorden".¹¹ Och ingen kan glömma hans lidande på det grymma korset.

Var och en av oss ska vandra längs besvikelsens stig, kanske på grund av en förlorad möjlighet, en missbrukat styrka, en älskad persons val eller ett eget val. Frestelsens stig kommer också alla att möta. Vi läser i kapitel 29 i Läran och förbunden: "Och det är nödvändigt att djävulen frestar människobarnen, annars skulle de inte kunna handla av sig själva."¹²

Likaså kommer vi att vandra längs smärtans stig. Vi som hans tjänare kan inte förvänta oss mer än Mästaren, som inte lämnade jordelivet förrän efter stor smärta och stort lidande.

Men samtidigt som vår stig för med sig bitter smärta för den också med sig stor glädje.

Vi kan med Jesus vandra längs lydnadens stig. Det blir inte alltid lätt, men låt oss som motto ha Samuels ord: "Se, lydnad är bättre än offer och hörsamhet bättre än det feta av baggar."¹³ Låt oss minnas att slutresultatet av olydnad är fångenskap och

död medan belöningen för lydnad är frihet och evigt liv.

Vi kan som Jesus vandra längs tjänandets stig. Som ett godhetens sökarljus belyser Jesu liv hur vi kan verka bland människorna. Han gav styrka åt krymplingens ben, syn åt den blindes ögon och hörsel åt den döves öron.

Jesus vandrade bönen stig. Han lärde oss be genom att ge oss den vackra bön som kallas Fader vår. Och vem kan glömma hans bön i Getsemane: "Ske inte min vilja utan din."¹⁴

Annand undervisning till oss från Frälsaren är lätt tillgänglig, den finns i de heliga skrifterna. I sin bergspredikan lär han oss att vara barmhärtiga, ödmjuka, rättfärdiga, renhjärtade, att skapa frid. Han säger till oss att modigt stå för vår tro, även när vi hånas eller förföljs. Han ber oss låta vårt ljus lysa så att andra kan se det och vilja prisa vår Fader i himlen. Han lär oss att

vara moraliskt rena i både tanke och handling. Han säger att det är mycket viktigare att samla skatter i himlen än på jorden.¹⁵

Hans liknelser undervisar med makt och myndighet. Med berättelsen om den barmhärtige samariten lär han oss att älska och tjäna vår nästa.¹⁶ I sin liknelse om talenterna lär han oss att förbättra oss själva och sträva efter fullkomlighet.¹⁷ Genom liknelsen om det återfunna fåret ber han oss gå ut och rädda dem som lämnat stigen och gått vilse.¹⁸

När vi strävar efter att sätta Kristus i centrum i våra liv genom att lära av hans ord, följa hans undervisning och vandra på hans stigar, lovar han att dela med oss det eviga liv som han

dog för att uppnå. Det finns inget viktigare mål än detta, att vi ska välja att ta emot hans lära och bli hans lärjungar och utföra hans verk under jordelivet. Inget annat val vi gör kan göra oss till den han kan göra oss till.

När jag tänker på dem som i sanning har försökt följa Frälsarens exempel och som vandrat längs hans stig, så tänker jag osökt på Gustav och Margarete Wacker, två av de mest kristuslika människor jag känt. De var tyskar som hade utvandrat till östra Kanada, och jag träffade dem när jag verkade som missionspresident där. Broder Wacker livnärde sig som frisör. De hade inte mycket, men delade med sig av allt de hade. De välsignades inte med barn men tog hand om alla som

kom till deras hem. Män och kvinnor med lärdom och bildning sökte upp dessa enkla, olärda Guds tjänare och skattade sig lyckliga om de fick tillbringa en timme i deras närhet.

De såg alldagliga ut, talade stapplande engelska och var aningen svåra att förstå. Deras hem var anspråkslöst. De hade varken bil eller tv eller något av det som världen vanligtvis lägger märke till. Men de trofasta kom till deras dörr för att få uppleva den ande som rådde där. Deras hem var ett himmelrike på jorden och de utstrålade en anda av ren frid och godhet.

Även vi kan utstråla denna anda och dela den med världen när vi vandrar längs vår Frälsares stig och följer hans fullkomliga föredöme.

Ordspråksboken manar oss: ”Tänk på var din fot går fram.”¹⁹ När vi gör det har vi tron och önskan att vandra den stig som Jesus vandrade. Då tvivlar vi inte på att vi är på den stig som vår Fader vill att vi ska följa. Frälsarens exempel ger oss en mall för allt vi gör och hans ord ger oss osviklig vägledning. Hans stig för oss hem i säkerhet. Må vi välsignas med detta är min bön i Jesu Kristi namn, han som jag älskar, som jag tjänar och som jag vittnar om, amen. ■

SLUTNOTER

1. Abraham 3:25.
2. Luk. 18:22.
3. 3 Nephi 27:21.
4. 3 Nephi 27:27.
5. Eliza R. Snow, ”How Great the Wisdom and the Love”, *Hymns*, nr. 195.
6. 2 Nephi 31:16.
7. Se Luk. 18:22.
8. Joh. 14:6.
9. Luk. 13:34.
10. Matt. 4:10.
11. Luk. 22:44.
12. L&F 29:39.
13. 1 Sam. 15:22.
14. Luk. 22:42.
15. Se Matt. 5; 6.
16. Se Luk. 10:30–37.
17. Se Matt. 25:14–30.
18. Se Luk. 15:4–7.
19. Ords. 4:26.